

КОНСУЛЬСЬКА КОНВЕНЦІЯ
між
КИТАЙСЬКОЮ НАРОДНОЮ РЕСПУБЛІКОЮ
та
УКРАЇНОЮ

Китайська Народна Республіка і Україна,

Керуючись бажанням розвивати свої консульські стосунки, сприяння захисту прав та інтересів обох держав, а також їх громадян, зміцненню дружби і співробітництва між обома державами,

Б цілях розвитку положень Віденської Конвенції про консульські зносини, здійсненої 24 квітня 1963 року,

Вирішили укласти цю Консульську Конвенцію і з цією метою домовились про нижчевикладене.

РОЗДІЛ I

ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Визначення

В цій Конвенції наведені нижче терміни мають таке значення:

- 1) "консульська установа" означає будь-яке генеральне консульство, консульство, віце-консульство або консульське агентство;
- 2) "консульський округ" означає район, відведений консульській установі для виконання консульських функцій;
- 3) "глава консульської установи" означає особу, якій доручено діяти в такій якості;
- 4) "консульська посадова особа" означає будь-яку особу, включаючи главу консульської установи, якій доручено виконання консульських функцій;

5) "консульський службовець" означає будь-яку особу, яка виконує адміністративні або технічні обов'язки у консульській установі;

6) "працівник обслуговуючого персоналу" означає будь-яку особу, яка виконує обов'язки по обслуговуванню консульської установи;

7) "працівники консульської установи" означає консульські посадові особи, консульські службовці і працівники обслуговуючого персоналу;

8) "член сім'ї" означає дружину (чоловіка), дітей та батьків працівників консульської установи, які проживають з ними і знаходяться на їх утриманні;

9) "приватний домашній робітник" означає будь-яку особу, яка перебуває виключно на приватній службі у працівника консульської установи;

10) "громадянин акредитуваної держави" означає будь-яку фізичну особу, яка має громадянство акредитуваної держави, у застосовних випадках також означає будь-яку юридичну особу акредитуваної держави;

11) "консульські приміщення" означає будинки або частини будинків та обслуговуючу даний будинок або частину будинку земельну ділянку, що використовуються виключно для цілей консульської установи, кому б не належало право власності на них;

12) "консульські архіви" включають всі папери, документи, кореспонденцію, книги, фільми, комп'ютери та реєстри консульської установи разом з шифрами і кодами, картотеками і будь-якими предметами обладнання, призначеними для забезпечення їх охорони чи зберігання;

13) "судно акредитуваної держави" означає будь-яке судно, яке згідно з законодавством акредитуваної держави має право плавання під прапором цієї держави, за виключенням військових кораблів;

14) "повітряне судно акредитуючої держави" означає будь-яке повітряне судно з розпізнавальними знаками акредитуючої держави, яке зареєстровано в цій державі, за виключенням військових повітряних суден.

РОЗДІЛ II

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОНСУЛЬСЬКІ ВІДНОСИНИ

Стаття 2

Відкриття консульської установи

1. Консульська установа може бути відкрита на території держави перебування тільки за згодою цієї держави.

2. Місцезнаходження консульської установи, її клас і консульський округ, а також будь-які зміни у цьому відношенні визначаються виключно за згодою між акредитуючою державою та державою перебування.

Стаття 3

Призначення і допущення глав консульських установ

1. Для призначення глави консульської установи акредитуюча держава повинна отримати попередню згоду держави перебування. Якщо держава перебування не дає згоду на це, то вона не зобов'язана мотивувати своє рішення.

2. Акредитуюча держава передає міністерству закордонних справ держави перебування консульський патент про призначення глави консульської установи.

3. Після передачі консульського патента акредитуючою державою, держава перебування у максимально короткий строк видає главі консульської установи екзекватуру.

4. Глава консульської установи може приступити до виконання своїх функцій після того, як держава перебування видасть йому екзекватуру.

5. Держава перебування до видачі екзекватури може дозволити главі консульської установи тимчасово виконувати свої функції.

6. Після видачі главі консульської установи екзекватури або дозволу йому тимчасово виконувати свої функції держава перебування повинна негайно сповістити про це компетентні органи консульського округу та вжити всіх необхідних заходів для того, щоб глава консульської установи міг виконувати свої функції і користуватися всіма правами, пільгами, привілеями і імунітетами, передбаченими цією Конвенцією.

Стаття 4

Тимчасове виконання функцій глави консульської установи

1. Якщо глава консульської установи з будь-яких причин не може виконувати свої функції або якщо ця посада вакантна, акредитуюча держава може уповноважити консульську посадову особу цієї або іншої консульської установи або одного з членів дипломатичного представництва виконувати обов'язки глави консульської установи.

2. Виконуючий обов'язки глави консульської установи користується правами, пільгами, привілеями та імунітетами, що випливають з цієї Конвенції для глави консульської установи.

3. Член дипломатичного персоналу, призначений тимчасово виконуючим обов'язки глави консульської установи, продовжує користуватися дипломатичними привілеями і імунітетами, що надаються йому згідно з його дипломатичним статусом.

Стаття 5

Повідомлення держави перебування про призначення, прибуття і відбуття

1. Акредитуюча держава заздалегідь у письмовій формі повідомляє державу перебування про таке:

1) ім'я, прізвище, громадянство, ранг, посаду працівників консульської установи, дату їх прибуття, їх остаточного відбуття або про припинення їх функцій про будь-які зміни їх статусу під час їх роботи у консульській установі;

2) ім'я, прізвище, громадянство, дату прибуття, остаточного відбуття членів сім'ї кожного робітника консульської установи, а також про те, що та чи інша особа стає або перестає бути таким членом сім'ї.

2. Компетентні органи держави перебування видають безкоштовно, згідно з діючим порядком цієї держави, посвідчення працівникам консульської установи та членам їх сімей, за виключенням тих, які є громадянами держави перебування або постійно проживають в ній.

Стаття 6

Громадянство консульських посадових осіб

1. В принципі, консульські посадові особи мають бути громадянами акредитуючої держави.

2. Консульські посадові особи можуть призначатися з числа громадян держави перебування або громадян третьої держави тільки з певно висловленої згоди держави перебування, причому ця згода може бути анульована у будь-який час.

Стаття 7

Особи, що визнаються "persona non grata"
або неприйнятними

Держава перебування може в будь-який час сповістити акредитууючу державу про те, що та чи інша консульська посадова особа є "persona non grata" або неприйятна, не будучи зобов'язана мотивувати своє рішення. У такому випадку акредитуюча держава повинна відкликати відповідну особу консульської установи або припинити її функції в консульській установі. Якщо акредитуюча держава не виконає протягом розумного строку своє зобов'язання, то держава перебування може відмовитися вважати дану особу працівником консульської установи.

РОЗДІЛ III

КОНСУЛЬСЬКІ ФУНКЦІЇ

Стаття 8

Загальні положення

Консульська посадова особа має право:

1. Захищати права та інтереси акредитууючої держави та своїх громадян, надавати їм допомогу та сприяння.

2. Сприяти розвитку торгових, економічних, правових, туристичних, екологічних, науково-технічних зв'язків і зв'язків у галузі освіти між акредитууючою державою та державою перебування, а також зміцненню дружнього співробітництва між обома державами у інших галузях.

3. З'ясовувати всіма законними шляхами умови і події в торговельному, економічному, культурному, спортивному, науково-технічному, туристичному житті держави перебування, повідомляти про них уряду акредитууючої держави.

4. Биконувати інші функції, покладені на консульську установу акредитууючою державою, які не забороняються законами і правилами держави перебування або проти виконання яких держава перебування не має заперечень.

Стаття 9

Функції щодо

громадянства і громадянського стану

Консульська посадова особа має право:

- 1) вести облік громадян акредитууючої держави;
- 2) приймати будь-які заяви з питань громадянства;
- 3) реєструвати народження і смерть громадян акредитууючої держави та видавати відповідні акти;
- 4) реєструвати укладення шлюбів між громадянами акредитууючої держави та видавати відповідні акти;
- 5) реєструвати розірвання шлюбів між громадянами акредитууючої держави та видавати відповідні акти;

2. Положення пункту 1 цієї статті не звільняє зацікавлених осіб від обов'язку додержуватися законів і правил держави перебування.

Стаття 10

Функції щодо паспортів і віз

Консульська посадова особа має право:

1. Видавати, відновлювати, погашати паспорти громадян акредитууючої держави, продовжувати строк їх дії, робити в них необхідні відмітки, а також видавати таким громадянам інші проїзні документи.
2. Видавати, продовжувати, анулювати в'їзні, транзитні та інші візи, а також вносити до них зміни та доповнення.

Стаття 11

Нотаріальне засвідчення і легалізація

1. У відповідності до законів і правил акредитуючої держави консульська посадова особа має право:

1) на прохання будь-якої особи, незалежно від її громадянства, видавати їй різні документи для користування в акредитуючій державі;

2) на прохання громадян акредитуючої держави видавати їм різні документи для користування в державі перебування або за її межами;

3) перекладати документи на офіційну мову акредитуючої держави або держави перебування і засвідчувати правильність перекладу;

4) легалізувати документи, що видані компетентними органами акредитуючої держави або держави перебування;

5) складати, посвідчувати та приймати на зберігання заповіти громадян акредитуючої держави;

6) складати і посвідчувати акти та угоди між громадянами акредитуючої держави, оскільки такі акти та угоди не заборонені законодавством держави перебування і не стосуються встановлення чи передачі прав на нерухоме майно;

7) складати і посвідчувати акти та угоди між громадянами акредитуючої держави з одного боку, та громадянами інших держав з іншого боку, оскільки ці акти та угоди відносяться виключно до майна або прав у акредитуючій державі і стосуються справ, які підлягають розгляду у цій державі за умовою, що ці акти та угоди не суперечать законодавству держави перебування;

8) засвідчувати підписи громадян акредитуючої держави на будь-яких документах;

9) приймати на зберігання майно і документи громадян акредитуючої держави, якщо це не суперечить законодавству держави перебування.

2. Складені, видані, засвідчені або перекладені консульськими посадовими особами документи відповідно до пункту 1 цієї статті будуть розглядуватися в державі перебування як документи, які мають таке ж юридичне значення і доказову силу як такі, що були складені, видані, посвідчені або перекладені компетентними органами, установами держави перебування, за умовою, що вони відповідають законодавству держави перебування.

У випадку, якщо це необхідно по законодавству держави перебування, документи повинні легалізуватися.

Стаття 12

Повідомлення щодо затримання, арешт, ув'язнення і відвідання

1. У випадку, коли громадянин акредитуючої держави арештований, затриманий або позбавлений волі в іншій формі у межах консульського округу, то компетентні органи держави перебування на протязі чотирьох днів після цього випадку повідомляють про це консульську установу.

2. Консульська посадова особа має право відвідати громадянина акредитуючої держави, який був заарештований, затриманий, позбавлений волі в іншій формі або відбуває строк покарання, зноситися, зустрічатися з ним і надавати йому правову допомогу.

Компетентні органи держави перебування на прохання консульської посадової особи повинні організувати зустріч консульської посадової особи з цим громадянином акредитуючої держави на протязі трьох днів після повідомлення. Подальші побачення можуть здійснюватися через розумні проміжки часу.

3. Компетентні органи держави перебування повинні негайно повідомити заарештованого, затриманого або позбавленого волі у будь-якій формі громадянина акредитуючої держави про положення пунктів 1 і 2 цієї статті.

4. Права, які передбачені цією статтею, здійснюються згідно з законами і правилами держави перебування. Але застосування законів і правил держави перебування не повинно обмежувати здійснення прав, передбачених цією статтею.

Стаття 13

Надання допомоги громадянам акредитууючої держави

Консульська посадова особа має право:

1) зустрічатися і зноситися з громадянами акредитууючої держави і надавати їм будь-яку допомогу, включаючи прийняття заходів для надання їм правової допомоги. Держава перебування ніяким чином не обмежує зносини громадян акредитууючої держави з консульською установою, доступ в консульську установу;

2) звертатися до компетентних органів держави перебування за сприянням у розшуку громадян акредитууючої держави, які пропали, які постійно проживають або тимчасово перебувають на території держави перебування;

3) дізнаватися про стан життя, роботи будь-якого громадянина акредитууючої держави в державі перебування і надавати йому необхідну допомогу;

4) запитувати компетентні органи держави перебування про інформацію відносно будь-якого громадянина акредитууючої держави, а ці органи мають робити все можливе, для надання такої інформації;

5) приймати на тимчасове зберігання гроші та цінності будь-якого громадянина акредитууючої держави, якщо це не суперечить законам, правилам держави перебування;

6) запитувати компетентні органи держави перебування про негайне надання інформації відносно будь-якої події, результатом якої є матеріальні збитки та людські жертви, затримання автотранспортних засобів та нещасних випадків, до яких причетні громадяни акредитууючої держави;

7) якщо громадянин акредитуєної держави не може здійснювати в державі перебування захист своїх прав та інтересів у зв'язку з його відсутністю у державі перебування або з інших причин, то консульська посадова особа може без особливої довіреності предствляти цього громадянина у суді та інших органах держави перебування або забезпечувати його належне представництво, поки цей громадянин не призначить своїх уповноважених або не візьме на себе захист своїх прав та інтересів.

Стаття 14

Опіка та піклування

1. Компетентні органи держави перебування при наявності у них інформації повідомляють відповідну консульську посадову особу про необхідність призначення опікуна або піклувальника для громадянина акредитуєної держави постійно проживаючого на території держави перебування.

2. Консульська посадова особа співпрацює з питання, яке зазначене у пункті 1 цієї статті, з компетентними органами держави перебування і, якщо необхідно, рекомендує особу для виконання обов'язків опікуна або піклувальника згідно з законами та правилами держави перебування.

3. Якщо суд або інші компетентні органи держави перебування вирішать, що запропонована особа з яких-небудь причин неприйнятна як опікун або піклувальник, то консульська посадова особа може запропонувати іншу кандидатуру.

Стаття 15

Повідомлення про смерть

У випадку смерті громадянина акредитуєної держави у державі перебування, компетентні органи держави перебування у можливо короткий строк повідомляють про це консульську установу та на її

прохання видають їй свідоцтво про смерть або інші документи, які підтверджують факт смерті.

Стаття 16

Функції по охороні спадкового майна

1. У випадку, якщо померлий громадянин акредитуєної держави залишив спадщину в державі перебування, то компетентні органи держави перебування у можливо короткий строк інформують консульську установу про склад спадкового майна, спадкоємців, відказоодержувачів померлого, а також про наявність його заповіту.

2. Консульська посадова особа може просити згоду компетентних органів держави перебування на свою присутність при складанні ними опису та опечатуванні спадкового майна, зазначеного у пункті 1 цієї статті.

3. Якщо будь-який громадянин акредитуєної держави отримав право успадкування або отримання майна померлого у державі перебування особи будь-якого громадянства, то навіть якщо той громадянин акредитуєної держави знаходиться за межами держави перебування, компетентні органи влади держави перебування при наявності у них інформації мають повідомити консульську установу про те, що цей громадянин акредитуєної держави є спадкоємцем або відказоодержувачем.

4. Консульська посадова особа може від імені громадянина акредитуєної держави, якщо такий громадянин не знаходиться у державі перебування, приймати від суду, інших органів влади або окремої особи гроші або майно, що належить цьому громадянину внаслідок смерті будь-якої особи, включаючи спадщину, сплату компенсації та сум, що належить за страхування, і передавати ці гроші та майно зазначеному громадянину.

5. У випадку смерті громадянина акредитуєної держави, який тимчасово знаходиться у державі перебування, а також якщо у померлого відсутні родичі або його представники у державі перебування, і до того ж залишені ним речі не пов'язані із зобов'язаннями, які взяв на себе померлий під час знаходження у державі перебування, консульська посадова особа має право одержувати, зберігати і передавати за призначенням залишені речі.

6. При виконанні функцій, згаданих у пунктах 3, 4, 5, цієї статті, консульська посадова особа зобов'язана дотримуватися законів і правил держави перебування.

Стаття 17

Допомага судну акредитуєної держави

Консульська посадова особа має право у межах свого консульського округу надавати допомогу судну акредитуєної держави, яке знаходиться у внутрішніх водах і територіальному морі держави перебування, включаючи порти та інші якірні стоянки, а також капітану та членам екіпажу судна, у тому числі:

1) підніматися на борт судна, заслуховувати доповідь капітана про судно, вантаж та обставини плавання;

2) без збитків для прав компетентних органів влади держави перебування розслідувати події, які мали місце під час плавання судна;

3) без ущемлення прав компетентних органів влади держави перебування вирішувати відповідно з законодавством акредитуєної держави спори між капітаном і членами екіпажу, включаючи ті, що стосуються заробітної плати та угоди про найм;

4) у випадку необхідності забезпечувати лікування у лікарні або репатріацію капітана або членів екіпажу судна;

5) одержувати, перевіряти, видавати, засвідчувати або легалізувати документи у відношенні до судна;

6) виконувати інші дії по відношенню до судна, доручені компетентними органами акредитуєної держави.

Стаття 18

Захист від примусових заходів, які здійснюються у відношенні до судна акредитууючої держави

1. У випадку, якщо суди або інші компетентні органи держави перебування мають намір розпочати примусові дії у відношенні до судна акредитууючої держави або провести офіційне розслідування на його борту, то вони попередньо повідомляють про це відповідну консульську установу, для того щоб консульська посадова особа або її представник могли бути присутніми при здійсненні таких дій. Якщо попереднє повідомлення консульської установи неможливе через нестачу часу зважаючи на терміновість питання, компетентні органи держави перебування повідомляють консульську установу одразу ж після розпочатих дій та на прохання консульської посадової особи у найкоротші строки надають повну інформацію відносно цих дій.

2. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються до випадків, коли компетентні органи влади держави перебування, у відповідності до пункту 1, розпочинають аналогічні заходи до капітана судна або членів екіпажу на суші.

3. Положення пунктів 1 та 2 цієї статті не застосовуються до звичайного паспортного, митного та санітарного контролю, який здійснюється компетентними органами влади держави перебування, а також до розпочатих ними заходів, які спрямовані на забезпечення безпеки навігації на морі або запобіганню забруднення вод.

4. Компетентні органи влади держави перебування не можуть втручатися у внутрішні справи судна акредитууючої держави, якщо не порушується спокій, безпека та громадський порядок у державі перебування, за винятком тих випадків, коли це здійснюється на прохання капітана судна або консульської посадової особи або за їх згодою.

Стаття 19

Допомога судну акредитуєної держави,
що зазнає лихо у внутрішніх водах і
територіальному морі держави перебування

1. Якщо судно акредитуєної держави зазнає лихо у внутрішніх водах або територіальному морі держави перебування, то компетентні органи держави перебування в якомога короткий строк доводять це до відома консульської установи, а також повідомляють про заходи, вжиті по врятуванню пасажирів, членів екіпажу, судна, вантажів та іншого майна.

2. Консульська посадова особа має право вживати заходи для надання допомоги судну, що зазнає лихо акредитуєної держави, членам екіпажу і пасажирам, а також може з цією метою звертатися за допомогою до органів влади держави перебування.

3. Якщо судно, яке зазнало лихо акредитуєної держави його оснащення чи вантаж знайдені поблизу від берегів держави перебування або доставлені в порт цієї держави і при цьому відсутні капітан або власник судна, представник пароплавної компанії чи страховий агент, або ж вони неспроможні вжити заходів по збереженню цього майна або по розпорядженню ним, то компетентні органи держави перебування в можливо короткий строк повідомляють про це консульську установу.

4. Якщо судно акредитуєної держави, що отримало пошкодження, а також його вантаж, оснастка і продовольство були доставлені не для продажу чи використання у державі перебування, то вони не обкладаються державою перебування митом або іншими аналогічними зборами.

5. Консульська посадова особа має право бути присутньою при позові з'ясування компетентними властями держави перебування причин аварії судна, посадки його на мілину чи коли воно не може самостійно продовжувати плавання.

Стаття 20

Повітряне судно акредитуючої держави

Положення цієї Конвенції, що стосуються судна акредитуючої держави, застосовуються відповідно і до повітряних суден акредитуючої держави, при умові, що вони не суперечать положенням інших двохсторонніх угод між акредитуючою державою і державою перебування чи багатосторонніх угод, учасниками яких є обидві держави.

Стаття 21

Передача судових документів і виконання судових доручень

Консульська посадова особа має право передавати судові і несудові документи або виконувати судові доручення, або ж доручення з метою одержання свідчень для судів акредитуючої держави у відповідності з діючими міжнародними угодами чи, при відсутності таких угод, у будь-якому іншому порядку, який не суперечить законам і правилам держави перебування.

Стаття 22

Виконання консульських функцій в консульському окрузі та за його межами

Консульська посадова особа може виконувати консульські функції тільки в консульському окрузі. За згодою держави перебування вона може виконувати консульські функції за межами свого консульського округу.

Стаття 23

Зносини з органами влади держави перебування

При виконанні своїх функцій консульська посадова особа може звертатися до компетентних органів консульського округу, а також до компетентних центральних органів держави перебування в тій мірі, в якій це допускається законами, правилами та звичаями цієї держави.

РОЗДІЛ IV

ПРИВІЛЕЇ ТА ІМУНІТЕТИ

Стаття 24

Забезпечення умов для виконання консульською установою її функцій

1. Держава перебування повинна надавати всі можливості для успішного виконання консульською установою її функцій.

2. Держава перебування зобов'язана відноситися до працівника консульської установи з належною повагою та приймати усі належні заходи для того, щоб працівники консульської установи могли успішно виконувати свої функції і користуватися привілеями та імунітетами у відповідності з положеннями цієї Конвенції.

Стаття 25

Консульські та житлові приміщення

1. Акредитуюча держава чи її уповноважені у межах, які передбачені законодавством держави перебування, мають право

придбати у власність, арендувати, будувати чи придбати іншими способами, що використовуються для потреб консульської установи та в якості житлових приміщень для працівників консульської установи, будинки або частини будинків та обслуговуючі їх земельні ділянки, за винятком житлових приміщень працівників консульських установ, які є громадянами держави перебування або особами, які постійно проживають у ній.

2. Держава перебування надає допомогу акредитуючій державі в одержанні консульських приміщень згідно з положенням пункту 1 цієї статті та, у випадку необхідності сприяє також акредитуючій державі в одержанні придатних житлових приміщень для працівників консульської установи.

3. Положення пункту 1 цієї статті не звільняє акредитуючу державу від необхідності дотримуватись законів і правил будівництва та міського планування, які приміняються у районі де знаходяться відповідні земельні ділянки, будинки, частини будинків та підсобні приміщення.

Стаття 26

Користування державним прапором і гербом

1. Акредитуюча держава має право укріплювати на будинку консульської установи свій державний герб та щит з назвою консульської установи мовами акредитуючої держави та держави перебування.

2. Акредитуюча держава має право піднімати свій державний прапор на будинку консульської установи, резиденції глави консульської установи та його транспортних засобах, які використовуються при виконанні ним офіційних обов'язків.

Стаття 27

Недоторканність консульських приміщень та житлових приміщень консульських посадових осіб

1. Консульські приміщення та житлові приміщення консульських посадових осіб є недоторканими. Органи влади держави перебування не можуть вступати до консульських приміщень та житлових приміщень консульських посадових осіб без дозволу глави консульської установи або глави дипломатичного представництва акредитуючої держави чи особи, яка призначена одним з них.

2. На державі перебування полягає спеціальна зобов'язаність приймати всі необхідні заходи для захисту консульських приміщень та житлових приміщень консульських посадових осіб від всіляких вторгнень або причинення збитків і для запобігання всілякого порушення спокою консульської установи або образи її гідності.

3. Засоби пересування консульської установи, працівників консульської установи користуються імунітетом від обшуку, арешту та виконавчих дій.

Стаття 28

Імунітет від реквізиції консульських приміщень

Консульські приміщення, предмети їх обстановки, майно консульської установи, а також її засоби пересування користуються імунітетом від любых видів реквізиції у цілях державної оборони або для громадських потреб. У випадку необхідності відчуження приміщень для вказаних вище цілей, приймаються всі можливі заходи для запобігання порушення виконання консульських функцій і акредитуючій державі невідкладно виплачується відповідна і ефективна компенсація.

Стаття 29

Недоторканність консульських архівів та документів

Консульські архіви та документи є недоторканими у будь-який час і незалежно від їх місцезнаходження.

Стаття 30

Свобода пересування

Оскільки це не суперечить законам і правилам про зони, в'їзд до яких заборонений або регулюється з міркувань державної безпеки, держава перебування повинна забезпечувати усім працівникам консульської установи свободу пересувань та подорожей по її території.

Стаття 31

Свобода зносин

1. Держава перебування повинна дозволити та охоронити свободу зносин консульської установи для всіх офіційних цілей. При здійсненні зносин з урядом, дипломатичними представництвами, а також іншими консульськими установами акредитуючої держави консульська установа може користуватися усіма відповідними засобами зв'язку, включаючи закодовані та шифровані депеші, дипломатичних або консульських кур'єрів, дипломатичні або консульські валізи. Консульська установа може встановлювати та експлуатувати радіопередавач лише за згодою держави перебування.

2. Офіційна кореспонденція консульської установи є недоторканою. Консульська валіза не повинна розкриватися або бути затриманою. Консульська валіза повинна бути опечатана та мати видимі зовнішні знаки, які вказують на її характер, та може містити

тільки офіційну кореспонденцію, документи і предмети, що призначені виключно для офіційного користування консульської установи.

3. Консульським кур'єром може бути тільки громадянин акредитуючої держави, який не проживає постійно у державі перебування. Він повинен мати офіційний документ, який посвідчує його особу. Консульський кур'єр, перебуваючи на території держави перебування, користується такими ж правами, привілеями та імунітетами, як і дипломатичні кур'єри.

4. Акредитуюча держава, її дипломатичні представництва та консульські установи можуть призначати консульських кур'єрів *ad hoc*. У таких випадках положення пункту 3 цієї статті також застосовуються, за тим винятком, що згадані в ньому імунітети припиняються у момент доставки таким кур'єром ввіреної йому консульської валізи за призначенням.

5. Консульська валіза може бути ввірена командирі повітряного судна або капітану судна акредитуючої держави. Цьому командирі або капітану видається офіційний документ із зазначенням кількості місць, які складають консульську валізу, але він не вважається консульським кур'єром. За домовленістю з відповідними органами влади держави перебування консульська посадова особа має право безпосередньо та безперешкодно прийняти або передати консульську валізу командирі повітряного судна чи капітану судна.

Стаття 32

Консульські збори та мито

1. Консульська установа може стягувати за здійснення консульських дій на території держави перебування збори та мито, передбачені законами і правилами акредитуючої держави.

2. Суми, які стягуються у формі зборів та мита про які згадується у пункті 1 цієї статті та квитанцій про одержання таких зборів і мита, звільняються у державі перебування від усіх податків, зборів та мита.

Стаття 33

Недоторканність особи консульських посадових осіб

Консульські посадові особи користуються особистою недоторканістю. Вони не підлягають арешту або затриманню у будь-якій формі. Держава перебування зобов'язана приймати усі необхідні заходи для попередження посягань на їх особу, свободу та гідність.

Стаття 34

Імунітет від юрисдикції

1. Консульські посадові особи користуються імунітетом від кримінальної, цивільної та адміністративної юрисдикції держави перебування, за винятком наступних громадських позовів:

1) що витікають з угоди, укладеної консульською посадовою особою, по якій він не діє безпосередньо чи побічно від імені акредитуєчої держави;

2) що виникають внаслідок збитку, який спричинений дорожнім транспортним засобом, судном або повітряним судном у державі перебування, відшкодування якого вимагає третя особа;

3) що відносяться до приватного нерухомого майна на території держави перебування, якщо тільки вони не володіють ним від імені акредитуєчої держави для консульських цілей;

4) що стосуються успадкування, коли вони виступають в якості виконавця заповіту, опікуна над майном, яке успадковується, спадкоємця або відказоодержувача як приватні особи, а не від імені акредитуєчої держави;

5) що відносяться до будь-якої професійної або комерційної діяльності, що здійснюється ними у державі перебування за межами своїх офіційних функцій;

2. У випадку, якщо держава перебування приймає виконавчі заходи у зв'язку із викладеними у пункті 1 цієї статті положеннями, то недоторканність особи консульських посадових осіб та недоторканність їх житлових приміщень не повинні порушуватися.

3. Співробітники консульської установи та працівники обслуговуючого персоналу не підлягають кримінальній, цивільній та адміністративній юрисдикції держави перебування у тому, що стосується їх службової діяльності, за винятком цивільних позовів, викладених у підпунктах 1 і 2 пункту 1 цієї статті.

Стаття 35

Обов'язок давати свідчення

1. Консульська посадова особа не повинна давати показання в якості свідка.

2. Співробітники консульської установи та працівники обслуговуючого персоналу можуть викликатися в якості свідків, давати свідчення у судових або адміністративних установах у державі перебування, за винятком випадків, згаданих у пункті 3 цієї статті, вони не можуть відмовлятися давати свідчення.

3. Співробітники консульської установи та працівники обслуговуючого персоналу не зобов'язані давати свідчення з питань, пов'язаних з виконанням ними своїх функцій, або представляти офіційну кореспонденцію і документи, які відносяться до їх функцій. Вони мають право відмовитися давати свідчення в якості експертів законодавства акредитуючої держави.

4. Компетентні органи держави перебування, яким потрібні свідчення будь-якого співробітника консульської установи чи працівника обслуговуючого персоналу, повинні уникати спричинення перешкод виконанню цієї особою своїх функцій. Ці органи влади можуть, коли це можливо, вислуховувати такі свідчення вдома тієї особи або у приміщенні консульської установи або ж приймати від неї письмові свідчення.

Стаття 36

Звільнення від особистої повинності та інших зобов'язань

Працівники консульської установи звільняються у державі перебування від будь-яких форм особистих, громадських повинностей і військових зобов'язань, а також від усіх зобов'язань передбачених законами і правилами держави перебування відносно реєстрації іноземних громадян та одержання дозволу на проживання.

Стаття 37

Звільнення консульської установи від податків і зборів

1. Держава перебування звільняє від податків і зборів:

1) консульські приміщення та житлові приміщення працівників консульської установи, придбані від імені акредитуєної держави або її представника, а також угоди і акти, що стосуються придбання вказаного майна;

2) рухоме майно та транспортні засоби, законно придбані консульською установою для службових цілей, а також їх придбання, володіння або утримання.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються по відношенню до:

1) податків і зборів, які справляються якості сплати за спеціальні послуги;

2) податків і зборів, які справляються відповідно до законів та правил держави перебування, з особи, яка укладає угоду з акредитувочою державою або її представником.

Стаття 38

Звільнення працівників консульської установи від оподаткування

1. Працівники консульської установи звільняються від усіх податків та мита, особистих і майнових, державних, місцевих або муніципальних, за винятком:

1) побічних податків, які звичайно включаються до вартості товару або послуг;

2) податків і мита на місцеве нерухоме майно, яке знаходиться на території держави перебування, з вилученнями, які передбачені в положеннях пункту 1 статті 37 цієї Конвенції;

3) податків на спадкове майно або мита на успадкування або податків на перехід майна, з вилученнями, які передбачені в положеннях пункту 2 статті 42 цієї Конвенції;

4) податків і зборів на приватний доход, включаючи доходи з капіталу, джерело якого знаходиться у державі перебування і податків на капіталовкладення у комерційні або фінансові підприємства у державі перебування;

5) зборів, які справляються за конкретні види обслуговування;

6) реєстраційного, судового і реєстрового мита, іпотечних зборів, гербових зборів, з вилученнями, які передбачені в положеннях статті 37.

2. Заробітна плата, яку одержують працівники консульської установи від акредитувчої держави, не оподатковується і не справляються подібні збори, які стягуються з заробітної плати відповідно до закону і правил держави перебування.

3. Працівники консульської установи, які наймають осіб, заробітна плата яких не звільнена від прибуткового податку у державі перебування виконують зобов'язання, які накладаються законами і правилами тієї держави на наймачів у тому, що стосується стягування прибуткового податку.

Стаття 39

Звільнення від мита та догляду

1. Держава перебування відповідно до прийнятих у ній законів і правил дозволяє ввіз та вивіз, а також звільнює від всякого мита, за винятком зборів за зберігання, перевезення, та подібного роду послуги:

1) предметів, що призначені до службового користування консульської установи, включаючи транспортні засоби;

2) предметів особистого користування, включаючи домашню обстановку для початкового обзаведення робітників консульської установи.

2. Предмети згадані у підпункті 2 пункту 1 даної статті, не повинні перебільшувати кількості необхідної для безпосереднього вжитку відповідною особою.

3. Особистий багаж консульської посадової особи звільняється від митного догляду. Він може бути доглянутий лише у випадку, коли компетентні власті держави перебування мають вагомі підстави припускати, що в ньому містяться предмети, відмінні від згаданих у підпункті 2 пункту 1 цієї статті, чи предмети, ввіз та вивіз яких заборонений законами і правилами держави перебування, або предмети, які підпадають під карантинні правила. В цьому випадку догляд повинен здійснюватись на місці, у присутності відповідної консульської посадової особи чи його представника.

Стаття 40

Привілеї та імунітети членів сім'ї працівників консульської установи

Члени сім'ї консульських посадових осіб, співробітників консульської установи і працівників обслуговуючого персоналу користуються відповідно привілеями та імунітетами, якими користуються консульські посадові особи, співробітники консульської установи і працівники обслуговуючого персоналу відповідно до положень цієї Конвенції, за винятком випадків, обумовлених у пункті 2 статті 41 цієї Конвенції.

Стаття 41

Особи, які не користуються привілеями та імунітетами

1. Співробітники консульської установи і працівники обслуговуючого персоналу не користуються привілеями та імунітетами, передбаченими у положеннях цієї Конвенції, якщо вони є громадянами держави перебування або постійно проживають у ній, за винятком випадків, передбачених у пункті 3 статті 35.

2. Члени сім'ї працівників консульської установи не користуються імунітетами і привілеями у випадку, якщо зазначені особи є громадянами держави перебування чи постійно проживають в ній.

3. Приватна домашня прислуга не користується привілеями та імунітетами, передбаченими положеннями цієї Конвенції.

Стаття 42

Спадкове майно працівників консульської установи

У випадку смерті працівника консульської установи або члена його сім'ї держава перебування:

1) дозволяє вивіз рухомого майна померлого, за винятком майна, яке було придбане в державі перебування і вивезення якого було заборонено до часу смерті зазначеної особи.

2) не стягує ніяких державних, місцевих чи муніципальних податків на спадщину або мито на успадкування з рухомого майна, яке було ввезене або придбане у державі перебування виключно у зв'язку з перебуванням у цій державі померлої особи у якості працівника консульської установи або члена його сім'ї.

Стаття 43

Початок і кінець консульських привілеїв та імунітетів

1. Кожний працівник консульської установи користується привілеями та імунітетами, передбаченими в цій Конвенції, з моменту його вступу на територію держави перебування, при слідуванні до місця свого призначення або якщо він уже знаходиться на території цієї держави, з моменту коли він приступив до виконання своїх обов'язків у консульській установі.

2. Члени сім'ї працівника консульської установи користуються привілеями та імунітетами, передбаченими в цій Конвенції, з моменту, коли цей працівник користувався привілеями та імунітетами або з моменту їх вступу на територію держави перебування, чи з того моменту, коли вони стали членами його сім'ї.

3. Коли функції працівника консульської установи припиняються, його привілеї та імунітети, а також привілеї та імунітети його сім'ї припиняються в момент, коли дана особа залишає державу перебування, або після закінчення розумного строку, для виконання цього. Привілеї та імунітети членів сім'ї працівника консульської установи припиняються, коли перестають бути членами його сім'ї. Однак, якщо ці особи мають намір залишити державу перебування на протязі розумного строку, то їх привілеї та імунітети зберігаються до моменту їхнього від'їзду.

4. У випадку смерті робітника консульської установи, члени його сім'ї продовжують користуватися наданими їм привілеями та імунітетами до моменту залишення ними держави перебування чи до закінчення розумного строку для залишення держави перебування.

Стаття 44

Відмова від привілеїв та імунітетів

1. Акредитуюча держава може відмовитись від зазначених у статтях 34 і 35 цієї Конвенції привілеїв та імунітетів, якими користуються відповідні працівники консульської установи. Відмова, у всіх випадках, повинна бути чітко висловлена у письмовій формі державі перебування.

2. Згідно з положеннями цієї Конвенції, порушення справи працівником консульської установи в тому випадку, коли він міг би скористатись імунітетом від юрисдикції, позбавляє його права посылатись на імунітет у відношенні до будь-якого зустрічного позову, безпосередньо пов'язаного з основним позовом.

3. Відмова від імунітету, від юрисдикції з цивільних та адміністративних справ не означає відмови від імунітету у відношенні до виконання судового рішення. Для подібних відмов необхідно окреме письмове повідомлення.

РОЗДІЛ V

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 45

Дотримання законів і правил держави перебування

1. Всі особи, яким згідно з цією Конвенцією надаються привілеї та імунітети, зобов'язані без завдання шкоди для їх привілеїв та імунітетів поважати закони і правила держави перебування, включаючи закони і правила, які регулюють дорожній рух. Вони також зобов'язані не втручатися у внутрішні справи держави перебування.

2. Консульські приміщення не повинні використовуватися в цілях несумісних з виконанням консульських функцій.

3. Консульські установи, працівники консульської установи і члени їх сімей зобов'язані дотримуватися законів і правил держави перебування у відношенні страхування транспортних засобів.

4. Працівники консульської установи, що направляються акредитуваною державою в державу перебування, не можуть займатися будь-якою іншою професією чи комерційною діяльністю в державі перебування крім виконання їх офіційних функцій.

Стаття 46

Виконання консульських функцій дипломатичними представництвами

1. Положення цієї Конвенції також застосовуються в тій мірі, в якій це впливає з контексту, у випадках виконання консульських функцій дипломатичними представництвами.

2. Імена та прізвища співробітників дипломатичного представництва, які призначені в консульський відділ або яким доручено виконання консульських функцій представництва, повідомляються міністерству закордонних справ держави перебування чи органу, вказаному міністерством.

3. При виконанні консульських функцій дипломатичне представництво може звертатись:

1) до місцевих органів влади консульського округу;

2) до центральних органів влади держави перебування, якщо це не суперечить законам, правилам та звичаям держави перебування чи відповідним міжнародним угодам.

4. Привілеї та імунітети співробітників дипломатичного представництва, про які йде мова у пункті 2 цієї статті, продовжують регулюватись нормами міжнародного права, що стосуються дипломатичних зносин.

РОЗДІЛ VI

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 47

Ратифікація, набирання чинності, денонсування

1. Ця Конвенція підлягає ратифікації і вступає в силу на тридцятий день з дня обміну ратифікаційними грамотами.

Обмін ратифікаційними грамотами відбудеться у Києві.

2. Ця Конвенція буде залишатись в силі до закінчення шести місяців з дня, коли одна з Договірних Сторін повідомить іншу Договірну Сторону в письмовій формі про своє рішення денонсувати цю Конвенцію.

Здійснено в м. Пекіні "31" жовтня 1992 р.

в двох примірниках, кожен на китайській та українській мовах,
причому обидва тексти є рівноавтентичними і мають однакову силу.

ЗА КИТАЙСЬКУ
НАРОДНУ РЕСПУБЛІКУ

ЗА УКРАЇНУ